

Civilutskottets betänkande

1980/81:15

om ersättning vid inlösen av saneringsfastigheter

Motionen

I motion 1980/81:836 av Kurt Ove Johansson (s) och Lars-Erik Lövdén (s) hemställs att riksdagen hos regeringen begär utredning om ändrade regler för värdering av saneringsfastigheter i enlighet med vad som anförts i motionen.

Utskottet

Utredningsförslaget i motionen syftar till att grunda en särskild värderingsregel vid tvångsförvärv av saneringsmogna fastigheter. Motivet anges vara att därmed få ett ytterligare instrument för att komma till rätta med försumliga fastighetsägare.

Som motionärerna påpekar skall exproprierad egendom ersättas efter sitt marknadsvärde så att därmed sakägarens förmögenhetsställning skall vara densamma som om någon expropriation inte ägt rum. Motionärerna riktar inte heller någon invändning mot denna princip. När marknadsvärdet fastställs kan flera metoder komma till användning. Den nu gällande expropriationslagen innehåller till skillnad från sin föregångare inte något framhävande av vissa värderingsmetoder – dessa frågor har överlämnats till rättstillämpningen. Utskottet har inte funnit någon anledning att överväga ändringar i detta avseende.

Det syfte som motionärerna hävdar har emellertid kommit till uttryck i annat sammanhang. Genom bostadssaneringslagen har konstituerats en rätt att ställa krav på upprustning av en fastighet. Ett sådant krav belastar då fastigheten. Vid inlösen enligt bostadssaneringslagen skall enligt huvudregeln ersättningsreglerna i expropriationslagen gälla. Undantag har emellertid föreskrivits i fråga om regler som skulle kunna medföra att kommunen vid inlösen måste betala en löseskilling som motsvarar det marknadsvärde fastigheten skulle ha haft om den inte belastats med krav på upprustning. Syftet därmed har varit att hänsyn skall tas till den ekonomiska belastning som de ställda upprustningskraven utgör. Motsvarande regler gäller vid inlösen enligt bostadsförvaltningslagen. I dessa fall tillgodoses sålunda motionärernas syfte.

Det skulle i och för sig kunna övervägas att överföra bostadssaneringslagens värderingsprinciper till expropriationslagen att gälla vid inlösen av vissa typer av saneringsfastigheter som då skulle behöva definieras. Med hänsyn bl. a. till att avgränsningsfrågor ändock skulle få lösas i det enskilda fallet har

utskottet inte ansett detta vara en lämplig lösning ens utifrån motionärernas utgångspunkter.

Utskottet hemställer
att riksdagen avslår motion 1980/81:836.

Stockholm den 17 februari 1981

På civilutskottets vägnar
KJELL A. MATTFSSON

Närvarande: Kjell A. Mattsson (c), Per Bergman (s), Rolf Dahlberg (m), Oskar Lindkvist (s), Karin Ahrlund (fp), Lars Henrikson (s), Knut Billing (m), Bertil Danielsson (m), Birgitta Dahl (s), Kerstin Andersson i Hjärtum (c), Magnus Persson (s), Bertil Dahln (fp), Lennart Nilsson (s), Margareta Palmqvist (s) och Annika Öhrström (c).

Civilutskottets betänkande

1980/81:16

om kommunal förköpsrätt vid olämplig lägenhetsindelning

Motionen

I motion 1980/81:630 av Kurt Ove Johansson (s) och Lars-Erik Lövdén (s) föreslås att riksdagen hos regeringen begär utredning om en översyn av förköpslagen som syftar till att ge kommunerna möjligheter att genom förköp förvärva fastigheter med olämplig lägenhetsindelning som beskrivits i motionen även om dessa uppfyller kraven på lägsta godtagbara standard.

Tidigare behandling m. m.

Motionärerna har i motion (1979/80:257) till senaste riksmöte ställt motsvarande yrkande som i den nu väckta motionen. Civilutskottet (CU 1979/80:14) avstyrkte den tidigare motionen och anförde:

Regeringen har, som anges i motionen, vägrat förköp i ett fall där ändring av lägenhetsindelningen avsetts medan fastigheten i övrigt inte fordrade saneringsåtgärder. Ändring i lägenhetsindelningen bedömdes i detta fall inte som upprustning.

Avgörandet torde enligt utskottets mening få anses innebära att även de avsedda ändringarna i lägenhetsindelningen bedömts som obetydliga både från kvalitativ och kvantitativ synpunkt. Det torde i vart fall inte behöva råda tvekan om att ändring av lägenhetsindelning i princip kan vara en omständighet som, liksom andra faktorer, kan beaktas vid prövning av om ett upprustningsbehov föreligger. Med dessa utgångspunkter skulle motionärernas intresse vara tillgodosett utan någon ändring av förköpslagen.

Malmö fastighetsnämnd (en majoritet) hade före riksdagsbehandlingen hos regeringen gjort en motsvarande framställning om ändring av förköpslagen. Denna framställning avskrevs senare med hänvisning till riksdagsbeslutet.

Hos regeringen ligger f. n. en ansökan om tillstånd till förköp. Ansökan har avstyrkts av länsstyrelsen med hänvisning till regeringens tidigare nämnda beslut i ett förköpsärende. Beslut uppges komma att fattas under mars 1981. Motionärernas uppgift om att regeringen vägrat tillstånd till förköp i ett ytterligare ärende torde avse detta sålunda ännu inte prövade fall.

Utskottet

Utskottet har inte funnit anledning att gå ifrån sin tidigare uppfattning att motionärernas nu åter hävdade intresse är tillgodosett utan någon ändring av förköpslagen.

Skulle utvecklingen av praxis visa sig innebära att avsedda ändringar i lägenhetsindelningen regelmässigt bedöms som obetydliga från kvalitativ och kvantitativ synpunkt får frågan aktualiseras på nytt.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1980/81:630.

Stockholm den 17 februari 1981

På civilutskottets vägnar

KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Se under betänkande CU 1980/81:15.

Civilutskottets betänkande

1980/81:17

om rätten till ersättning för rättegångskostnader i fastighetsbildningsmål

Motionen

I motion 1980/81:1444 av Rolf Dahlberg m. fl. (m) hemställs att riksdagen antar följande

Förslag till

Lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988)

16 kap.

14 §.

Fastighetsdomstolen kan, efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna, förordna att sakägare som förlorar målet skall ersätta annan sakägare dennes rättegångskostnad. I mål om inlösenersättning eller ersättning vid fastighetsreglering enligt 5 kap. som huvudsakligen avser inlösen skall dock sakägare som avstår mark eller särskild rättighet få gottgörelse för sin kostnad oberoende av utgången i målet.

Första stycket --- 8 § rättegångsbalken.

Vinner sakägare --- av kommunen.

Skall i annat --- på statsverket.

Pågående utredning

I den inom justitiedepartementet upprättade promemorian (Ds Ju 1977:12) Uppföljande översyn av fastighetsbildningslagstiftningen har tagits upp ett antal förslag till lagändringar. Bl. a. har tagits upp frågor om plangenomförande genom fastighetsreglering m. m. och ett förslag till ändring av 16 kap. 14 § fastighetsbildningslagen så att rättegångskostnadsreglerna vid inlösen skulle gälla även bl. a. avstående av mark till kommun. Efter remissbehandling av promemorian har tillsatts en kommitté för översyn av fastighetsbildningslagstiftningen (fastighetsbildningsutredningen). I dess uppgifter ingår bl. a. att överväga frågan om fastighetsreglering i plangenomförande syfte mot bakgrund av promemoriaförslaget och vad som framkommit vid remissbehandlingen. Det har därvid ansetts vara angeläget att kommittén överväger om de särskilda bestämmelserna om inlösen i 8 kap. fastighetsbildningslagen kan arbetas in i 5 kap.

Utskottet

Förslaget i motionen faller inom ett område som behandlas av fastighetsbildningsutredningen. Riksdagen bör därför inte nu ta ställning till motionärernas specifika förslag.

Utskottet hemställer
att riksdagen avslår motion 1980/81:1444.

Stockholm den 17 februari 1981

På civilutskottets vägnar
KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Se under betänkande CU 1980/81:15.

Civilutskottets betänkande

1980/81:18

om översyn av lagen om förvärv av hyresfastighet m. m.

Motionerna

Utskottet har i detta sammanhang behandlat motionerna 1980/81:

331 av Per Bergman (s) och Oskar Lindkvist (s) vari föreslås att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att överväganden bör göras om ändringar i lagen om förvärv av hyresfastighet m. m. enligt vad som anförts i motionen,

1852 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari, såvitt nu är i fråga, föreslås

(1) att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att förslag bör föreläggas riksdagen om sådana ändringar i lagen om tillstånd till förvärv av hyresfastighet m. m., som medför en bostadssocialt sett striktare tillämpning och lägger avgörande vikt vid hyresgästernas synpunkter.

Tidigare behandling

Förutsättningar för tillstånd m. m.

Tillståndslagens bestämmelser om tillstånd för förvärv av hyresfastighet gällde tidigare endast i sju angivna kommuner i storstadsområdena. Bestämmelserna om tillståndsprövning har (prop. 1978/79:164, CU 1978/79:38) med tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1979 utsträckts till att gälla i hela landet. I samband därmed ändrades den tidigare regeln att tillstånd "får" vägras om inte förutsättningarna förelåg till att tillstånd "skall" vägras i dessa fall. Även reglerna om hyresgästorganisations partsställning och besvär rätt tillkom vid detta tillfälle.

I propositionen (s. 27) anförde bostadsministern:

Det kan alltså finnas skäl att se över reglerna om förutsättningarna för tillstånd i syfte att få till stånd en bättre kontroll av förvärv av hyresfastigheter. En sådan mera allmän översyn får ske när ytterligare erfarenheter har vunnits av lagens tillämpning. Liksom när det gäller aktie- och andelsförvärv har värdefullt material för belysning av hithörande frågor kommit fram i den utredning som har gjorts av Stockholms kommun.

Civilutskottet tillstyrkte de i propositionen föreslagna lagändringarna men avstyrkte bifall till motionsyrkanden (s) resp. (vpk) om översyn av lagstiftningen. Reservanter (s) tillstyrkte dessa förslag. Utskottsledamöter (m) hävdade i särskilt yttrande bl. a. att de stod fast vid sin principiella uppfattning att tillståndslagen inte behövs och att man i stället borde utnyttja

de möjligheter som öppnas genom bostadssaneringslagen och bostadsförvaltningslagen.

I motion (s) till senaste riksmöte föreslogs att tillståndslagen skulle ses över när det gäller förutsättningarna för tillstånd och hyresgästorganisations ställning. I motion (vpk) fördes fram ett yrkande som motsvarar det som nu förts fram i detta ämne. Utskottet (CU 1979/80:12 s. 9) påpekade att förutsättningarna för tillstånd skärpts fr. o. m. den 1 juli 1979 och att det inte förelåg sådana erfarenheter av effekterna därav som kunde grunda krav på översyn av tillståndsförutsättningarna. Utskottet anförde vidare att det inte heller från något håll torde finnas intressé av att formulera kraven så att lagstiftningen uppfattas som en auktorisation av vissa personer som ägare av hyreshus. Det anfördes också att lagändringarna stärkt hyresgästorganisationernas ställning. Utskottet fann med hänsyn till detta inte anledning att frångå sina tidigare bedömningar att det kan finnas skäl att se över förutsättningarna för tillstånd men att tillräckliga ytterligare erfarenheter som kunde grunda ett sådant ställningstagande då ännu inte förelåg. Motionen avstyrktes därför. Reservanter (s) ansåg att det fanns tillräckliga erfarenheter av tillämpningen för att en översyn enligt (s)-förslaget skulle kunna påkallas och att (vpk)-förslaget därmed kunde anses tillgodosett. De förordade därför en översyn. Riksdagen följde utskottets majoritet.

Kommunstyrelsens i Stockholm utredning om ekonomisk brottslighet och social utslagning, delutredningen om fastighetshandeln, har i december 1980 lagt fram ett åtgärdsprogram mot fastighetsspekulation, ekonomisk brottslighet i samband med fastighetshandel och svart lägenhetsförsäljning. Där redovisas bl. a. förslag om tillståndslagens utformning och tillämpning som tidigare lämnats på grundval av erfarenheter under perioden 1 januari 1976 – 30 juni 1978 och som bl. a. noterats i samband med lagändringarna 1979. Vidare har undersökts tillämpningen under därefter följande tid t. o. m. första halvåret 1980. Utredningen ansåg bl. a. att tillståndslagen fortfarande tillämpades mildt och att 1979 års ändringar inte föranlett någon ändrad tillämpning. Det framhölls dock att antalet undersökta ärenden enligt den ändrade lagstiftningen var relativt ringa.

Hyreshus på specialenhet

Enligt 1 § tillståndslagen fick fast egendom som är taxerad som annan fastighet och som vid taxeringen betecknats som hyresfastighet inte förvärvas utan tillstånd av hyresnämnd och kommunen påkallad prövning hos hyresnämnden. Av 1 § tillämpningsförfordningen till lagen framgår att fråga huruvida förvärvstillstånd fordras skall bedömas enligt bevis om fastighetens typkod enligt den senast gjorda taxeringen.

Riksdagen har (prop. 1980/81:61 s. 19–20, 37–38, SkU 1980/81:17) antagit en ändring i 1 § tillståndslagen som inneburit att begreppet hyresfastighet ersatts med begreppet hyreshusenhet. Detta senare begrepp omfattar också

restaurang, hotell och liknande. Enligt oförändrade 4 § andra stycket tillståndslagen får emellertid förvärvstillstånd inte vägras om det visas att fastigheten är obebyggd eller bebyggd med annat än hyreshus eller med hus som inte innehåller fler än två bostadslägenheter. Den formella utökningen avses därför inte innebära någon ändring i sak i fråga om tillståndsprövningar.

1976 års fastighetstaxeringskommitté har – som refereras i den nyssnämnda propositionen – i detta sammanhang framhållit att det kan vara svårt att genom fastighetstaxeringens kodsystem fånga upp alla de fastighetsöverlåtelser som ursprungligen avsågs. Kommittén nämner att specialenhet (4 kap. 5 § 6 fastighetstaxeringslagen) kan innehålla bostäder. I remissyttrande över utredningsförslaget har hyresnämnden och arrendenämnden i Göteborg ansett sig sakna underlag för att bedöma hur ofta specialenhet kan innehålla bostäder. Nämnden anser att förvärv av sådan specialenhet rent principiellt bör omfattas av tillståndsplikten och pekar på att nuvarande regler har medfört att förvärv av byggnader med bostäder kommit att falla utanför tillståndslagstiftningen.

Mot bakgrund av det anförda anförde budgetministern efter samråd med bostadsministern att problemet inte är nytt men att någon ytterligare ändring i tillståndslagen i anledning av fastighetstaxeringslagen inte borde göras "i detta sammanhang".

Hyresgästföreningen i Västra Sverige har begärt en översyn för att hindra att överlåtelser av hyreshus undgår tillståndsprövning i angivna fall.

Enligt vad utskottet erfarit övervägs denna fråga inom regeringskansliet.

Utskottet

Förslaget i motion 1852 (vpk) yrkande 1 är att riksdagen skall begära ett förslag om ändringar i lagen (1975:1132) om förvärv av hyresfastighet m. m. som medför en bostadssocialt sett striktare tillämpning och lägger avgörande vikt vid hyresgästernas synpunkter. Motsvarande fråga behandlades, som anges ovan, vid föregående riksmöte. Utskottet har inte heller nu funnit anledning att gå ifrån uppfattningen att det kan finnas skäl att se över förutsättningarna för tillstånd enligt lagen. Det bör emellertid enligt utskottets mening få ankomma på regeringen att bedöma när tillräckliga erfarenheter finns för att inleda ett sådant arbete. Någon åtgärd från riksdagens sida är inte nu påkallad.

Det förslag om överväganden som förs fram i motion 331 (s) syftar till att hindra att förvärv av hyreshus som taxerats som specialenhet m. m. undgår tillståndsprövning. Enligt vad som uppgetts från regeringskansliet har överväganden i detta ämne redan inletts. Utskottet förutsätter att dessa överväganden redovisas för riksdagen. Motionärernas syfte är därmed tillgodosett och någon åtgärd från riksdagens sida behövs inte.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen avslår motion 1980/81:1852 yrkande 1,
2. att riksdagen avslår motion 1980/81:331.

Stockholm den 17 februari 1981

På civilutskottets vägnar

KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Se under betänkande CU 1980/81:15.

Reservation

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Birgitta Dahl, Magnus Persson, Lennart Nilsson och Margareta Palmqvist, alla (s), anser att

dels den del av utskottets betänkande på s. 9 som börjar "Förslaget i" och slutar "nu påkallad" bort lyda:

Det har funnits en bred enighet om att det finns skäl att se över reglerna om förutsättningarna för tillstånd för förvärv av hyresfastigheter m. m. Enigheten har omfattat också att en sådan översyn skall ske när tillräckliga erfarenheter vunnits av lagens tillämpning. När det gäller den senare frågan har utskottets majoritet vid senaste riksmöte ansett att dessa erfarenheter då ännu inte förelåg medan reservanter (s) ansåg att det redan då fanns tillräckliga erfarenheter för att påkalla en översyn. Nu föreligger ytterligare erfarenheter. Utskottet har därför övertygats om att detta arbete inte längre kan anstå och att riksdagen därför med anledning av motioner i ämnet bör begära detta.

dels utskottet under 1 bort hemställa

1. att riksdagen med anledning av motion 1980/81:1852 yrkande 1 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

Civilutskottets betänkande

1980/81:19

om priskontroll av vissa bostadsrätter

Motionerna

Utskottet behandlar i detta sammanhang motionerna 1980/81:

1848 av Oskar Lindkvist (s) och Lars Ulander (s) vari föreslås att riksdagen hos regeringen begär förslag till lagstiftning som möjliggör priskontroll av bostadsrätter i vissa områden enligt vad som anförts i motionen.

1852 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari, såvitt nu är i fråga, föreslås

(3) att riksdagen hos regeringen begär att förslag om prövning av överlåtelsepriser för bostadsrätter snarast föreläggs riksdagen.

Tidigare behandling

Lagen (1942:430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m. (bostadsrättskontrollagen) upphörde att gälla med utgången av år 1968. Det sista förlängningsbeslutet fattades av riksdagen år 1967 (3 LU 1967:58). Bostadsrättskommittén (SOU 1969:4 s. 180–181) tog upp förslag om en lösningsrätt liknande ett förköpssystem, förslag som bl. a. bars upp av en önskan att kunna förhindra överlåtelser av bostadsrätt i mer eller mindre spekulativa vinstsyften. Kommittén fann emellertid att förbehåll om förköpsrätt eller inlösningsrätt över huvud taget inte bör medges med hänsyn till de olägenheter som är förknippade med inskränkningar av detta slag.

Utskottet har med anledning av motioner vid flera tillfällen behandlat frågan om priskontroll för bostadsrätter, hembudsskyldighet m. m., senast i betänkandena CU 1976/77:19, 1977/78:34 och 1978/79:26. Utskottet har därvid enhälligt avstyrkt dessa förslag. Riksdagen har följt utskottet.

Likartade förslag väcktes även i motioner (s) resp. (vpk) vid senaste riksmöte. Utskottet anförde i betänkande CU 1979/80:23 att några tidigare inte åberopade och prövade skäl inte anförts. Utskottet fann inte anledning att gå ifrån sina tidigare enhälliga ställningstaganden och avstyrkte motionerna. Utskottet erinrade också om bostadsrättskommitténs pågående arbete. Reservanter (s) anförde bl. a. att tanken på att återinföra en prövning av överlåtelsepriserna inte kunde avvisas men att genomförandet av en effektiv prisprövning emellertid måste knytas till överväganden om hur samhällsintresset skall hävdas – lösningsrätt och hembudsskyldighet nämndes. Reservanterna ville därför påkalla sådana överväganden. Riksdagen följde utskottet. Utredningen om ökad användning av bostadsrätt inom bostadsbeståndet (1978 års bostadsrättskommitté) tillkallades hösten 1978

och uppges lägga fram sina förslag sommaren 1981. Bostadsministern anför i direktiven bl. a.:

Man kan inte bortse från att en övergång från hyresrätt till bostadsrätt kan innebära risker för en ökad segregation i boendet som en följd av att personer med låga inkomster och utan tillräckliga medel för kapitalinsats får svårt att göra sig gällande på denna del av bostadsmarknaden. Kommittén bör när den utformar sina förslag så långt möjligt söka eliminera dessa risker. Kommittén bör därvid söka belysa utvecklingen av priserna vid försäljning av bostadsrätter under senare år och överväga om denna utveckling kan ge anledning till åtgärder från statens sida. Av särskild betydelse i fråga om riskerna för segregation i samband med övergång från hyresrätt till bostadsrätt är de ekonomiska villkoren i samband med övertagandet av fastigheten.

En kommitté inom Hyresgästernas Sparkasse- och Byggnadsföreningars Riksförbund (HSB) har år 1980 förordat att bostadsrättslagen skall ändras så att man i nyproduktionen skall få möjlighet till hembud inom bostadskooperationens olika organisationsled och rätt för bostadskooperationen att i parlamentarisk ordning utforma en bostadssocialt rimlig prissättning. I avvaktan på förslagets vidare behandling har HSB:s styrelse och fullmäktige beslutat rekommendera HSB-föreningarna att tillämpa en karenstid med återköpsrätt vid överlåtelse av bostadsrätt i nyproduktionen, en åtgärd som enligt HSB väntas hejda spekulativa överlåtelser.

Svenska riksbyggen står bakom den s. k. Värmdömodellen. Länsstyrelsen i Stockholms län har godkänt stadgar för en bostadsrättsförening i vilka tagits in en bestämmelse om prisreglering vid överlåtelse av bostadsrätter.

Länsstyrelsen i Stockholms län har i skrivelse den 22 januari 1981 till regeringen fäst regeringens uppmärksamhet på utvecklingen av bostadsrättspriserna främst inom storstadsområdena och följderna därav. Länsstyrelsen har bl. a. ansett att åtgärder bör vidtas mot den spekulation som förekommer samt uttalat att flera skäl talar för att frågorna om hur spekulation i bostadsrätter skall kunna hejdas får en samlad lösning.

Utskottet

De nu väckta motionsförslagen innehåller inte några principiellt nya skäl för de föreslagna övervägandena. Däremot pekas i (s)-motionen på möjligheten att begränsa en priskontroll till vissa områden som kommunen skulle ange enligt mönster i bostadsanvisningslagen. Utskottet har därför inte heller nu funnit anledning att förorda några åtgärder från riksdagens sida. Härtill anknyttande frågor får ytterligare bedömas mot bakgrund av bostadsrättskommitténs kommande förslag. Motionsyrkandena avstyrks därför.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionerna 1980/81:1848 och 1852 yrkande 3.

Stockholm den 17 februari 1981

På civilutskottets vägnar

KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Se under betänkande CU 1980/81:15.

Reservation

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Birgitta Dahl, Magnus Persson, Lennart Nilsson och Margareta Palmqvist, alla (s), anser att utskottet bort anföra och hemställa:

Det torde vara obesträtt att utvecklingen av överlåtelsepriserna för bostadsrätter i många områden är sådan att denna del av bostadsmarknaden inte fungerar enligt bostadssociala principer. I vissa områden med en mycket stor andel bostadsrätter utestängs effektivt stora grupper, bl. a. ungdomar och äldre, medan på andra håll prisbildningen avstänger det stora flertalet bostadssökande från dessa lägenheter. Till detta kommer den rena spekulativen i bostadsrätter, vars yttersta grund är möjligheten att kräva orimliga kontantinsatser för att få en bostad.

Bostadsrättskommitténs uppdrag i dessa delar är begränsat. Från skilda håll förs nu fram förslag till olika lösningar som avses ge möjligheter till prisreglering i nya bostadsrättshus inom den nuvarande bostadsrättslagens ram liksom förslag till ändringar i denna lagstiftning. Åtgärder bör vidtas mot den spekulation i bostadsrätter som förekommer i vissa områden, främst i storstäderna. Sådana åtgärder bör ges en sådan inriktning att de också påverkar den allmänna prisbildningen på bostadsrätter och därmed motverkar avarterna av denna utifrån andra synpunkter sett bostadssocialt önskvärda upplåtelseform. Detta bör ske genom att regeringen snarast initierar en översyn av dessa frågor, en översyn med vidare utgångspunkter än de som bostadsrättskommittén haft att utgå från. Vad här anförts bör riksdagen med anledning av motionerna som sin mening ge regeringen till känna.

Utskottet hemställer

att riksdagen med anledning av motionerna 1980/81:1848 och 1852 yrkande 3 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför.

